

Schultz' hjälpsystem

— när den svaga sangöppningen dubblas

JÖRGEN ROTHENBORG, Köpenhamn

Under de senaste 7—8 åren har den svaga sangen gått sitt seger-tåg över bridgevärlden och inte minst i Skandinavien har "12—14-sangen" fått stor utbredning. Ursprungligen var det väl de engelska acolspelarna, som introducerade den svaga sangöppningen på 13—15 poäng, men endast i ofarlig zon — i riskzonen höll acol 16—18.

Culbertson använde förresten redan 1931 öppningsbudet 1 sang på $2\frac{1}{2}$ —3 honnörstick men gick 1933 — i blå boken — över till 4— $4\frac{1}{2}$. I intet fall tillät Culbertson sangöppning med 5-kortsfärg.

Den svaga sangens fördelar skall vi inte gå in på nu — de har behandlats så ofta. Däremot är det sällan man får läsa om hur man räddar sig undan katastrofer. Och sådana kan ju ofta hota, när första handen öppnar med usla 12 poäng och handen efter sitter med något av en jättehand eller kanske bara 15—16 poäng — mycket nog, när fjärde handen har det mesta av resten. Med sangöppnaren i zonen känner vi alltför väl de 1 100 eller 1 400 i straff — ja, betydligt mindre kan ju vara för dyrbart.

Nå, händer det där i partävling är katastrofen trots allt inte så stor. Såvida man inte just är i färd med att vinna tävlingen, men ligger

man så väl till i finishen, gör man ju också avgjort klokast i att hålla sig ifrån 12—14-sangen i riskzonen. Bättre då att passa eller bjuda färg.

I fyramanna är situationen en hel annan och här förefaller det finnas alltför få metoder, som kan vara till hjälp undan eventuell katastrof. Kaplan—Sheinwold har det enkla medlet att en svarshand med mindre än 6 poäng *skall* bjuda en 5-kortsfärg och utan sådan säga 2 klöver och därefter passa i hopp om att motståndarna bjuder in. Dessa svarsregler gäller antingen andra handen dubblat eller ej.

I Kaplan—Sheinwolds bok finns ett par exempel, där motparten antingen missar en upplagd utgång eller inte lyckas ta vara på chansen till en straffdubbling. Men även om exempen verkar bestickande, vågar man säga att många situationer, som kan tänkas uppstå, långt ifrån täcks.

Inte heller i Danmark finns många, som har ett bestämt system emot dessa straffdubblingar, även om fler och fler använder sig av 12—14-sangen. De flesta har försonat sig med tanken att fördelarna med den svaga sangen är så stora att det kan löna sig med någon enstaka katastrof.

Men varför inte finna fram till en konvention, som dels gör katastroferna mindre dels är av sådan karaktär att motståndarna ofta inte vågar låta en straffdubbling stå. Och när motståndarna väl bjudit in är ju faran över.

Den kände danske spelaren Henning W Schultz har konstruerat en speciell konvention, vilken med definitiv framgång används av en mindre krets. "Schultz' system" består av en serie SOS-redubblingar och upplysande pass, vilka nästan alltid lägger en så hård psykisk press på motståndarna att man räddar sig undan katastrof.

I all sin enkelhet består "systemet" av två regler:

1. Om sangöppnarens partner passar, sedan mellanhanden dubblat, skall öppningshanden SOS-redubbla, varefter svarshanden (om motparten inte bjuder in) bjuder lägsta färg.
2. Om motparten dubblar detta bud, visar pass från handen närmast efter att han har minst fyra kort i färgen. Utan fyra kort redubblar han, varefter partnern bjuder nästa lägsta färg.

Osv — varav det framgår att sista möjliga bud blir 2 spader, om motsidan dessförinnan inte lagt sig i budgivningen med något annat än dubbelt.

Men från teori till praktik. Exemplet är hämtade från fyramannamatcher mellan lag, som alla spelar med svag sang, medan endast ena sidan använder sig av Schultz' system.

Öst/Nord-Syd

♠ 10	
♥ 9 5 4 3	
♦ D 8 5 2	
♣ 10 9 8 3	
♠ A D Kn	
♥ D 8 2	
♦ Kn 7 6 3	
♣ A K 6	
	♠ 8 7 4 3 2
	♥ A K 7 6
	♦ 10
	♣ Kn 7 5
	♠ K 9 6 5
	♥ Kn 10
	♦ A K 9 4
	♣ D 4 2

Vid ena bordet gick budgivningen:

Väst	Nord	Öst	Syd
		pass	1 S
D	2 ♣	pass	pass
D	pass	pass	2 ♦
D	pass	3 ♦	pass
3 S	pass	pass	pass

3 sang gick hem med tre stick i spader, fyra i hjärter efter mask över Nord och två i klöver. Självt hade jag som Väst bjudit 3 spader efter Östs 3 ruter, som ju bara kan betyda två högfärger; Öst hade väl höjt till 4 spader, som bör vara bättre än 3 sang. I alla fall fick Öst-Väst 400 poäng.

Vid andra bordet blev det mera komplicerat.

Väst	Nord	Öst	Syd
		pass	1 S
D	pass ¹⁾	pass	RD
pass	2 ♣	pass	pass
D	pass ²⁾	pass	RD ³⁾
pass	2 ♦	pass	pass
D	pass ⁴⁾	pass	pass

¹⁾ Nord's pass kräver en redubbling från Syd, varefter Nord skall bjudas 2 kl.

2) Efter Västs upprepade dubbling visar Nords pass minst fyra klöver.

3) Syd vågar trots dam tredje inte passa; kräver med redubblingen ruterbud från Nord.

4) Nords pass lovar minst fyra ruter och Syd kan passa i vetskaps om att den bästa anpassningen har hittats.

Man kan naturligtvis säga att Öst efter Västs dubbling av 2 ruter borde sagt 2 spader eller, som vid andra bordet, 3 ruter. Här bör man dock komma ihåg att Öst-Väst kände Nord-Syds system och det var frestande för Öst att, med Nord-Syd i riskzonen, passa i hopp om att *antingen* Syd skulle redubbla igen så att paret kom i en högfärg *eller* att Väst var verkligt stark i ruter. — Nå, det var en dålig spekulation, ty även med bästa försvar och utspel med ru 10 kan Nord klara sig med en straff. Nu sviktade motspelet genom spaderstart och tre ronder klöver från Väst så att kontraktet gick hem. Totalt 580 till Schultz' system.

Nord/alla

♠ 9 3 2

♡ K 8 3

◇ Kn 10 9 4

♣ 8 7 6

♠ K K_n 8 7

♡ D Kn 7 4

◆ Ä 8

♣ Ä K Kn

♠ Ä D 10 4

♡ Ä 10 9 2

◇ K 7 2

♣ 10 5

♠ 65

♡ 65

◆ D 6 5 3

♣ D 9 4 3 2

Väst	Nord	Öst	Syd
	pass	pass	1 S
D	2 ♣	D	2 ♥ ¹⁾
D	pass	3 ♣	pass
pass ²⁾	pass		

1) Syds 2^e hjärter visar här 4—4 i högfärgerna, varför Nord får tillfälle preferera.

2) Väst var mycket frestad att gå i 3 sang. Klokt att han lät bli, för det blir i varje fall en och kanske två straff.

Väst klarade precis sina 3 klöver, men vid andra bordet blev det ren katastrof för Öst-Väst.

Väst	Nord	Öst	Syd
	pass	pass	1 S
D	pass	pass	RD
pass	2 ♣	D	RD
pass	2 ♦	pass	pass
D	pass	pass	2 ♥ ¹⁾
D	pass	pass	pass

1) Även här betyder 2 hjärter båda högfärgerna! Syd föredrar att spela kontraktet på egen hand och om Nord genom en redubbling nu visar preferens för spadern kan också ett spaderkontrakt spelas på den "starka" handen.

Väst började med kl Ä, Öst markerade med nian och Syd lade *tia*. Väst fortsatte med knekten i hopp om att få in Öst för spadervända (då blir det en straff), men Öst trodde att Syd hade kungen och vågade inte sätta i sin dam för att inte resa bordets kl 8. Väst fortsatte med kl K, som Syd stal med *nian* i hjärter. Hj 10 täcktes av Väst och kungen vann. Ru Kn fick behålla nästa stick. Mera ruter till Västs äss. Liten hjärter från Väst vanns med åttan. Därefter hj 3 till

Vid det "normala" bordet bjöds det:

äppet och på ru K sakade Väst spader. Vilket inte hjälpte honom, för nu följde sp D, som Väst måste ta för att avslutningsvis ge Syd två spaderstick. Tablå! 2 hjärter D + 2 och totalt 780 poäng.

Nästa spel är ett skolexempel på hur effektivt Schultz' system verkar.

— Syd/Nord-Syd

♠ D 9 8 7 4 2

♥ 5 4

♦ Kn 10 7

♣ 10 2

♠ Ä K

♥ Ä D 9 8 3

♦ Ä 4 2

♣ D 8 7

♠ 10 6 5

♥ 10 7

♦ D 8 6 5

♣ K Kn 6 4

♠ Kn 3

♥ K Kn 6 2

♦ K 9 3

♣ Ä 9 5 3

Vid det normala bordet började Syd med 1 sang, Väst dubblade och Nord bjöd traditionellt 2 spader, som efter dubbelt från Väst passades runt. Utspel hj 10 och två straff, 500 poäng.

Vid andra bordet gick 2 spader D hem, därför att kontraktet, tack vare Schultz, kom att spelas på Syds hand:

Väst	Nord	Öst	Syd
			1 S
D	pass!	pass	RD
pass	2 ♣	D	pass ¹⁾
pass	RD	pass	2 ♦
pass	pass	D	RD
pass	2 ♥	pass	pass
D	RD	pass	2 ♠
D	pass	pass	pass

¹⁾ Fyra kort i klöver.

Efter en längre fundering bestämde sig Väst för att partnern trolig-

gast hade tre spader, singel hjärter, fyra ruter och fem klöver, varför han började med två ronder hjärter. Syd växte i stolen och spelade trumftrean från handen. Väst fortsatte med en tredje rond hjärter, men Syd kommenderade på bordets sp D! Ännu en trumfrond slog in Väst, som spelade mera hjärter. Men nu sakade bordet en klöver och sedan Öst stult för sp 10 var det slut — ru D satt ju rätt. 670 plus 500 gav 1 170 poäng.

Dessa exempel täcker väl de viktiga situationerna. Som det här utvecklade sig hade sangbjudarna med Schultz' system utomordentlig tur, men avgörande är inte dessa speciella fall utan att motståndarna efter två eller tre redubblingar sällan har moraliskt mod att inte själva bjuda — och så snart de bjuder är ju alla svårigheter över.

Till sist en illustration av vad som också kan hända. Episoden är visserligen hämtad från robbertbridge men inte mindre festlig för det.

Öst/Öst-Väst

♠ K Kn 7

♥ 10 9 3

♦ Ä 10 9 8

♣ D 4 2

♠ Ä D 10 4

♥ Ä 8

♦ D 7 6 5

♣ K 8 5

♠ 8 6 3 2

♥ K 7 5 4

♦ 3 2

♣ Kn 7 6

♠ 9 5

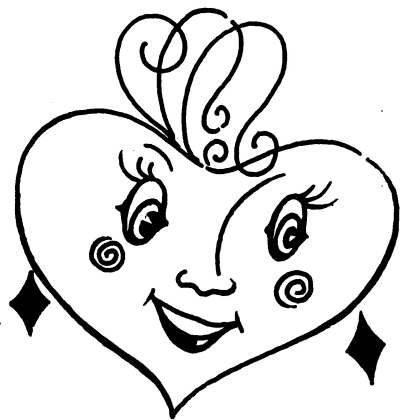
♥ D Kn 6 2

♦ K Kn 4

♣ Ä 10 9 3

Väst	Nord	Öst	Syd
		pass	1 S
D	pass	pass	RD
pass	pass!!	pass	

En topplirares hustru:

Jag heter Fia och jag är gift med Jöns. Jöns är en sk toppilirare. Det är lika bra att jag gör klart för er från början, att Jöns inte gifte sig med mig, för att jag tillhörde de bättre damspelarna i landet eller ens var ett ämne till en sådan. Jag gifte mig inte heller med Jöns på grund av hans eminenta kvali-

fikationer som bridgespelare. Jöns är nämligen vacker — åtminstone i mina ögon sett. Han är ganska lik en giraff. Har samma stora en aning utstående ögon omramade med långa, långa ögonfransar och det är ganska långt mellan dem — ögonen alltså. Men precis lika långt mellan bägge två, det svär jag på. Dessutom har Jöns knölar i pannan och något av en giraffs litet generösa näsborrar och samma truliga mun. Men det mest giraffliknande hos Jöns är benen och gången. När Jöns kliver in i en bridgesalong, är det med samma långsamma litet vaggande gång som giraffens och hans uppsyn är lika uttråkad som en Diormannekängs.

Det var den här ovan beskrivna uppsynen, som jag först föll för.

Ja, det fanns bara 11 poäng på öppningshanden, men motståndarna var ju i risken, så en liten spår kunde vara lämpligt. Det kändes förstås inte så lustigt efter Västs dubbling och tänk vad partnern skulle bli ilsken för de där 11 poängen — om det nu skulle kosta så där 3—500. Nå, det gick bättre för oss än så.

För när min partner kom med sitt oväntade andra pass, visste inte Öst vad han skulle göra. Bjuda vågade han inte. Han var ju i risken och vad kunde inte hända där. Han

valde pass, även om han fruktade det värsta. Hans fruktan var motiverad! Väst började i ruter och så småningom blev det 1 sang RD+ och det ger 1 060 poäng.

Tyvärr fanns det inget annat bord att jämföra med, men det räckte ganska bra att höra på våra två motståndare! Båda pratar för övrigt fortfarande om given, när man träffar dem var för sig, och det är rent otroligt hur idiotiskt den andre betedde sig, när spelet förekom.